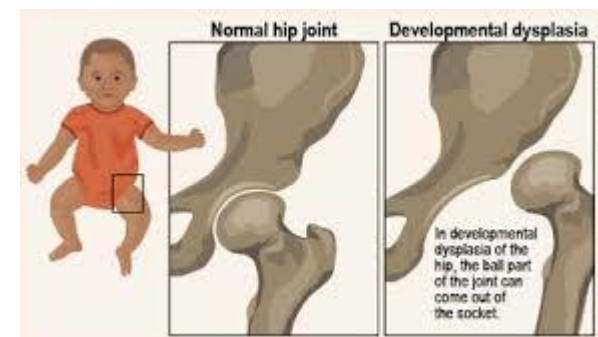




دررفتگی مادرزادی لگن



تهیه و تنظیم:

گروه آموزش به بیماران ارتقای سلامت بیمارستان مهراد

تاریخ بازنگری: اردیبهشت ۱۴۰۵

علت دررفتگی مادرزادی لگن

در برخی از افراد علت ابتلا به عارضه دررفتگی مادرزادی لگن ناشناخته است. در برخی موارد دررفتگی به صورت کامل بوده و دو سطح مفصلی از یکدیگر جدا می گردد، که دو سطح بدین صورت است که در کنار یکدیگر قرار دارد اما تماس آن ها کامل نمی باشد. قابل توجه است که اگر این عارضه در دوران نوزادی و شیرخواری تشخیص داده شود بایستی درمان گردد زیرا عدم درمان به موقع می تواند با عوارضی همراه باشد. دررفتگی مادرزادی لگن می تواند زمینه خانوادگی داشته باشد. این اختلال می تواند در لگن و در هر فردی مشاهده شود، اما در موارد زیر بیشتر شایع می باشد:

- در دخترها
- نوزادانی که در موقعیت بریچ (با پا) به دنیا آمده اند
- سابقه خانوادگی ابتلا به دررفتگی مادرزادی لگن

علائم و نشانه های دررفتگی مادرزادی لگن

برخی کودکان مبتلا به دررفتگی مادرزادی لگن هیچ علامت و نشانه ای ندارند. اما در صورت مشاهده علائم زیر، باید به پزشک مراجعه شود:

- متفاوت بودن طول پاها
- چین های پوستی ناهموار روی ران
- کاهش دامنه حرکتی و انعطاف پذیری در یک سمت
- لنگیدن و یا راه رفتن روی انگشت ها

لگن، مفصلی است متشکل از سر توبی شکل و سوکت. در حالت طبیعی، سر توبی شکل در قسمت فوقانی فمور، کاملاً داخل سوکت قرار می گیرد. در نوزادان و کودکان مبتلا به دررفتگی مادرزادی لگن، مفصل لگن به خوبی شکل نمی گیرد. سر توبی شکل داخل سوکت قرار نمیگیرد و به راحتی دچار دررفتگی می شود.

گرچه دررفتگی مادرزادی لگن، در زمان تولد ظاهر میشود اما می تواند در طول یک سال اول زندگی نیز پدیدار گردد. تحقیقات نشان می دهند نوزادانی که هنگام قنداق، پاها در نزدیکی بسیار با لگن قرار می گیرد و زانوها صاف هستند، بیشتر در معرض این اختلال خواهند بود.

در تمام موارد دررفتگی مادرزادی لگن، سر فمور به خوبی داخل سوکت قرار نمی گیرد. گاهی، رباط هایی که به نکه داشته شدن مفصل در جای خود کمک می کنند نیز دچار کشیدگی خواهند شد. شدت دررفتگی مفصل در هر کودکی متفاوت خواهد بود:

در موارد شدید، سر استخوان فمور به طور کامل از سوکت خارج می شود.

گاهی، سر استخوان فمور داخل سوکت قرار دارد، اما می تواند به راحتی و هنگام معاینه فیزیکی دچار دررفتگی شود.

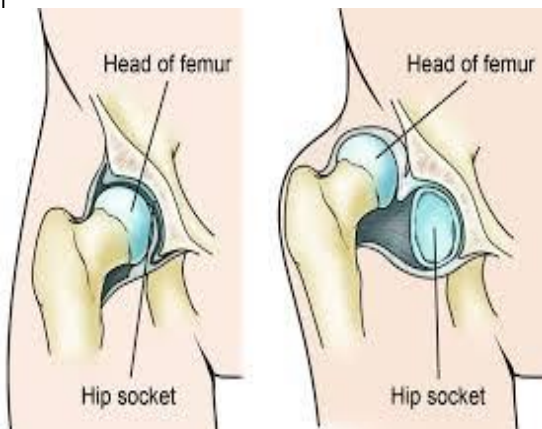
در موارد به نسبت خفیف، سر استخوان فمور داخل سوکت شل می شود. در هنگام معاینه، استخوان حرکت می کند ولی کامل در نرفته است.

آموزش های پرستاری جهت بیمار جراحی شده

توانبخشی و فیزیوتراپی پس از این که پزشک شما مفصل ران را در موقعیت صحیح قرار می دهد ، شروع می شود . هدف از توانبخشی این است که به تدریج قدرت مفصل ران را افزایش دهیم و دامنه ی حرکت آن را بازگردانیم . فیزیوتراپی برای مفصل لگن و ران درمان شده شامل ورزش ، کشش ، ماساژ و کار روی آن با استفاده از دست است . فیزیوتراپی موجب کاهش التهاب مفصل ران و کاهش درد با استفاده از روش های ترمیم بافت نرم مانند موارد

زیر می گردد:

- لیزر درمانی سرد
- درمان اولتراسوند
- الکترو تراپی (TENS)
- شاک ویو تراپی
- طب سوزنی
- مگنت تراپی
- تمرینات ورزشی



عواقب درمان نشدن دررفتگی لگن کودکان:

در صورت تشخیص زود هنگام و موفقیت در درمان، کودکان قادر به داشتن یک مفصل ران طبیعی هستند و از نظر عملکرد هیچ محدودیتی ندارند.

بدون درمان، DDH می تواند:

- در اوایل بزرگسالی باعث بروز درد و آرتروز شود.
- باعث ایجاد اختلاف در طول پا شود.
- حتی با درمان مناسب ، تغییر شکل مفصل ران و آرتروز ممکن است در اواخر زندگی ایجاد شوند . این امر به ویژه در مواردی که درمان پس از ۲ سالگی آغاز شده ، بیشتر محتمل است.

اقدامات پیش از جراحی که باید توجه کرد :

رفتگی مادرزادی لگن به دلیل قرار نگرفتن صحیح سر استخوان ران در داخل حفره استابولوم لگن ایجاد می شود. این عارضه در نوزادان می تواند ناشی از علت های مختلفی باشد، در صورتی که نوزاد شما علائم ذکر شده را داشته باشد، برای تشخیص و درمان می توانید به یک پزشک متخصص ارتوپدی مراجعه نمایید تا درمان هر چه سریعتر صورت گیرد. درمان زود هنگام در رفتگی مادرزادی لگن در دریافت بهترین نتیجه بسیار تاثیر گذار می باشد در نتیجه هر چه زودتر برای درمان اقدام نمایید موفقیت آن بیشتر است . روش های درمانی بکار رفته برای این بیماری باتوجه به بررسی های لازم که توسط پزشک انجام می دهد به شکل جراحی یا غیر جراحی است . انتخاب روش درمانی مناسب به تشخیص پزشک و شدت بیماری فرد بستگی دارد .

به هیچ عنوان نمی توان از بروز این عارضه جلوگیری کرد ، زیرا علت اصلی بروز این عارضه مشخص نیست . اما آنچه که اهمیت دارد ، مراجعه به پزشک است تا بیماری تشخیص داده شده و حداقل امکان درمان زود صورت گیرد . به طور کلی ، به افرادی که سابقه این بیماری در خانواده آن ها وجود دارد، توصیه می شود برای معاینات منظم نوزاد خود به پزشک مراجعه کنند . همچنین ، نوزادانی که به صورت بر عکس (بریچ) به دنیا آمده اند نیز بایستی توسط متخصص ارتوپد معاینه شوند.